

[Pürschel.]

være rede til at ofre jeres Liv for det Land og det Folk, I tilhører, ofre det ogsaa for dem, der smæder jer til daglig, ogsaa for dem, der mistænkeliggør enhver af jeres Handlinger, ogsaa for dem, der kun stræber at dække sig selv; uden Hensyn til, hvem det er, skal I ofre jeres Liv for det Folk, hvis det kræves — se, det er Udtryk for en helt anden Aand end den, som det ærede Medlem ønsker at indpode i den danske Ungdom. Derfor er den ham fjendtlig, og derfor hader han den, som han maa have det, der er ham ubegribeligt, og at der kan findes en saadan ren ideel Indsats fra Ungdommens Side, det er formodentlig det ærede Medlem fuldkommen ubegribeligt.

Der er i denne Tid meget, der minder om Roms Forfaldstid. Uviljen mod at kæmpe for Folket breder sig samtidig med Lysten til raa og brutale Forlystelser, Gladiatorkampe i det gamle Rom og Boksekampe nu. Uviljen mod at føde Børn fandtes da, som den findes nu, og Magthaverne skænkede Folket panem et circenses, pragtfulde Badeanstalter, de varme Bade da, nu Badestrande, Magthavere, om hvis Hof de samledes, alle Digtere, Malere, Billedhuggere og Sangere for at prise Magthaveren. Jeg tror, at der trænges til lidt renere Luft i Danmark, ikke mindst, naar man ser dette, som man atter og atter vender tilbage til, at den højtærede Statsminister har faaet en Bolig, skænket af de Folk, som han har bekæmpet, som han har haanet her i Tinget, vakt Mistanke imod, som han har hidset deres Folk op imod — disse Folk skænker ham nu en Hædersbolig i det Øjeblik, da Kampen tilspidnes mellem det Samfundssyn, som den højtærede Statsminister repræsenterer, og det, som er nødvendigt for disse Folk, for at de kan drive deres Bedrift, saaledes som de har gjort det med Ære og med Dygtighed. Hvorledes vilde Socialdemokratiet karakterisere de Folk, der under saadanne Forhold gav deres Modstandere en Hædersbolig? Mon de ikke vilde karakterisere dem som Hædersmænd? Og hvorledes vilde den Mand blive bedømt, der modtog Gaver af Hædersmænd?

Ja, hermed skal jeg slutte. Jeg tror, at der trænges til lidt renere Luft. Jeg tror, at vi trænger til at faa ryddet lidt op herhjemme, og det Arbejde skal vi nok faa udført.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: For ikke at skuffe det ærede Medlem Hr. Pürschel, der nys talte, og det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, der talte tidligere i Dag, vil jeg blot bemærke, at jeg har haft Lejlighed til at høre de Venligheder, de har sagt til mig. Naar jeg ikke kommer ind paa dem straks, er det, fordi jeg vil vende tilbage dertil senere. Men det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde nogle enkelte andre Bemærkninger, jeg kunde tage lige i Flugten.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom med et Forlydende, som er forkert. Det ærede Medlem sagde, at „Radikal Ungdom“ var begyndt at udgive et Børneblad. Dette er forkert; men jeg forstaar, hvorledes det ærede Medlem kommer til Fejltagelsen. Sagen er nemlig den, at det er meddelt, at dette Blad udgives som Modtræk mod det af „Konservativ Ungdom“ udgivne Blad, og derfor har det ærede Medlem ment, det skulde staa paa samme barnlige Stade. Jeg kan gøre opmærksom paa, at dette ikke er Tilfældet; men det skal nok vise sig, at det alligevel kan kæmpe paa en udmærket Maade.

Det ærede Medlem kom derefter med nogle Bemærkninger om de frivillige Korps som politiske. Jeg vil dertil gerne sige: Er det ikke saaledes, at den Diskussion, der i Øjeblikket føres herom, i Virkeligheden er ført saa stærkt, som den er, paa Grund af Udtalelser fra en konservativ Side, der imod det ærede Medlem Hr. Pürschels Paastand, som jeg altsaa ikke bestrider, søgte at underbygge, at der var en vis Forbindelse mellem politiske Ungdomsforeninger og de frivillige Korps. Det ærede Medlem Hr. Pürschel maa ikke tage mig ilde op, at jeg erindrer om, at netop ganske kort efter, at den paagældende Person — det er Hr. Raft, jeg tænker paa — havde fremsat disse Udtalelser, der jo staa i saa skærende Modsætning til det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser, blev han opstillet som Det konservative Folkepartis Kandidat i en for Partiet formentlig sikker Kreds.

Dette synes jeg, man skal holde fast under denne Diskussion.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Ragers Bemærkninger om Børnebladet foreslaar jeg, han faar optaget i Bladet — de svarer til Formatet.

Hvad Hr. Raft angaar, skal jeg kun